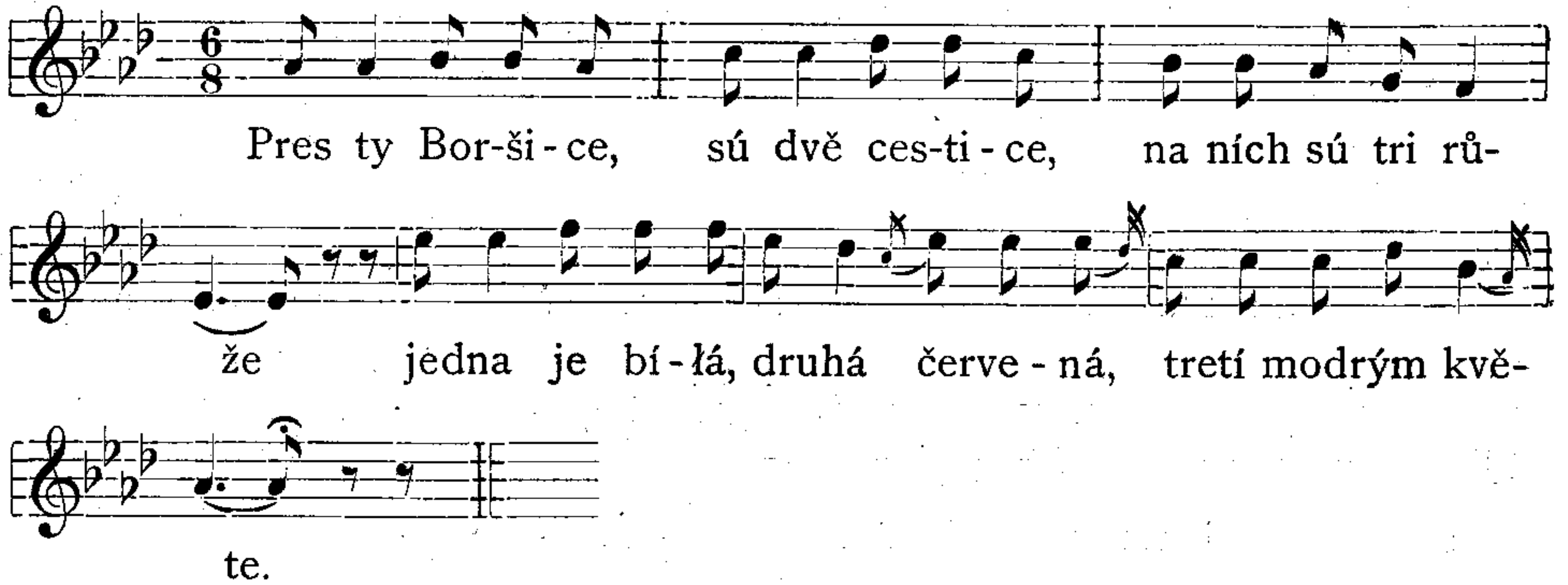

Ach céro, céro,
céruško moja,
on ide podle nás;
klobúček smeká
a nic neříká,
on sa hněvá na nás.

Ach mamko, mamko,
maměnko moja,
ja co by sa hněvál?
Včera zme spolu
v zahrádce stáli,
prsteneček ně dál.

447.

Z Velké.

Mírně a lehce.

Pres ty Bor-ši-ce, sú dvě ces-ti-ce, na ních sú tri rů-
že jedna je bí-lá, druhá červe-ná, třetí modrým kvě-
te.

1.

Pres ty Boršice,
sú dvě cestice,
na ních sú tři růže;
jedna je bílá,
druhá červená,
třetí modrým květe.

Ja daj ně, Bože,
z téj jednéj růže,
utrhnút jeden květ.
Já ti ho nedám,
lebo sa bójim,
že bys jí skaził svět.

2.

Hore dědinú,
chlapci zpívajú,
a oni idú k nám;
zem nemetená,
postel nestlaná,
jak oni véjdú k nám.

Mamičko stará,
vy ste rozumná,
vyjdite trochu ven;
tam jich zabavte,
porozprávajte,
nech já zametu zem.

Má cerko milá,
má roztomilá,
on ide podle nás;
pérko skrivené,
očka sklopené
hněvá sa on na nás.

Mamičko milá,
to není pravda,
on to tak dycky má;
pérko skrivené,
očka sklopené,
dyž ide podle nás.